

Openingswoord:

Broeders en Zusters welkom op deze 7-e paaszondag en moederdag. Soldaten die terugkeren van hun vredesmissie geven het bericht door: opdracht vervuld.

Wat aan het einde komt vormt vaak een bekroning van wat vooraf gaat en het geheel betreft.

Zo zijn we aan een drievoudige voltooiing: het leven van de diaken Stefanus, het visioen van de apostel Johannes en het slot van Jezus'gebed op de avond voor zijn lijden.

Zo vormen deze dagen tussen Hemelvaart en Pinksteren een geheel die we intens beleven met de kracht van het gebed tot de H. Geest in deze Pinksternoveen. Vragen we om Zijn bijstand om nu als een bezielde door Jezus'Geest verenigde gemeenschap deze Eucharistie te vieren.

Preek:

Broeders en Zusters,

Een mooi moment om 'in te stappen' deze Pinksternoveen¹. Er gebeurt ook zoveel. Stefanus ziet de hemel al geopend en Jezus aan Gods'rechterhand; Johannes ziet de hemel voor zich en Jezus draagt de hemel in zich en staat op het punt daarnaar - zijn Vader - terug te keren. Veel ook beroert onszelf. Vorige week Koningsdag, en deze week dodenherdenking en bevrijdingsdag. Hemelvaart en gisteren een feestelijke professiedag (ze stralen nog !) voor onze broeders Jozef en Ward. Dan nog vandaag moederdag in deze Maria- meimaand. (natuurlijk vergeet ik nog jubilea, andere feestdagen..)

Bij dit alles en al wat we kunnen vieren of gedenken is er een constante die dit alles overtreft en tegelijk draagt: de Heilige Geest. Zonder Hem 'gebeurt 'er eenvoudig niets; was u hier vanmorgen niet.. waren wij hier niet bijeen. Het is de ene en zelfde Geest die Stefanus aanzet om van de Heer te getuigen met zijn bloed; die Johannes doet zien en inzien om een blik in de hemel te (kunnen) werpen en ons inlicht en verlicht om dat met hem mee te zien en voor ons aktualiseert. Het is dezelfde Geest die Jezus'gebed doorzindert tot een grote voorbede waarin alles en iedereen is opgenomen: God, de Vader, zijn leerlingen, de kerk en wij, tijd en

---

¹ Hier kwam bij Br. Coert het beeld van Jezus als piloot van onze vlucht ter sprake, dat hij verder verwerkte in deze preek ... dit is dus geen letterlijke weergave van de preek zoals hij gehouden is.

eeuwigheid in dat ene tijdloze ogenblik nu. Hoe belangrijk is onze voorbede en ons gebed nu - in het klooster en de wereld - nodig !

U kent dat gebed: Kom H. Geest Maar hoe vaak of (te) weinig bidden we dat de Geest werkelijk komt en alles omvormt, bewerkt, bezielt. Als Jezus bid.. er is niets mooiers om daarnaar te kijken, op te letten, naar te luisteren. Jezus is onze voorbidder. Hij doet de voorbede. is onze voorspreker bij de Vader. Op zijn gebed mogen we altijd vertrouwen want dan zijn we letterlijk in de Geest met Hem en zo via Hem met de Vader, de Geest en elkaar verbonden.

Kortom: de Geest brengt alles tot vervulling, voltooiing.

In dit laatste deel van het zogenoemde 'Hogepriesterlijk 'gebed richt Jezus zich tot 'allen die in Hem geloven '. Daarvoor- in het eerste deel - heeft Hij eerst zijn Vader aangeroepen en aangekondigd dat Hij naar Hem terugkeert. Naar zijn thuisbasis. Maar zijn missie gaat door en verder doorheen zijn leerlingen voor wie Hij in het middengedeelte bidt dat ze de Geestkracht ontvangen die nodig is. En opdat ze een- zijn in Hem, door Hem en met Hem is de H. Geest nodig die zijn leerlingen en kerk ook vandaag tot eenzelfde eenheid smeedt als die tussen Hem en zijn Vader bestaat. (derde deel) Zo is de Geest alom aktief vruchtbaar werkzaam al in het verleden, in het heden gericht op de toekomst.

Onvoorstelbaar maar waar. Jezus kijkt in de verte vooruit en heeft ons op het oog. Want wij hebben nu nood aan eenheid en ware verbondenheid. Hij staat daar borg voor en verleent ze ons door zijn gebed in de Geest en om de Geest. Zo is Hij werkelijk in ons, ieder van ons aanwezig. Zien we, merken we dit ? Zijn we op onze vlucht of op de vlucht ...

Daarin ligt onze uitdaging. Er is veel te doen om ons voor te bereiden en open te stellen. Eigenlijk is dat alles want al onze inzet, werkzaamheden voor een betere, meer bewoonbare wereld neemt de Geest op en over, neemt Hij mee als wij maar geen voorwaarden stellen.

Zoals Maria doet. Zij is model, toonbeeld hoe de Geest je volkomen in beslag kan nemen en al je activiteiten tot eenheid, een geheel maakt tot zegen. Gebed en voorspraak tot heil. Een moeder die er altijd is voor al haar kinderen en al hun noden.

Dus: vergeten we de H. Geest niet ! Hij is het eerste, laatste en enige waardoor er schepping, her- schepping, verlossing, vergeving, genezing mogelijk is en onze bestemming in een nieuwe hemel en nieuwe aarde gerealiseerd word.

Kom H. Geest maak ons nieuw - hier en nu. Open ons hart en onze wereld 'zendt Gij uw Geest dan komt er weer leven; dan maakt Gij uw schepping weer nieuw '. (ps. 104) In Christus want het is het laatste wat Hij geeft op het kruis. Zijn laatste ademtocht is de Geest, de H. Geest dezelfde die met Pasen ons opwekt en ons Levensbeginsel, onze ziel uitmaakt. Voor de leerlingen, de Kerk en heel onze toekomst.

Zo brengt Jezus ons naar huis, naar de Vader. Ofwel: dodenherdenking (Hij die dood was leeft!), bevrijding (van het kwaad en onheil) en hemelvaart (een veilige landing en aankomst) ineen.

Volgende week is het Pinksteren.

Mooi als er zoveel gebeurt wat we mogen beleven en meemaken. We hoeven er maar in te geloven. Eenvoudig een- zijn, een worden in de Geest door Christus onze Heer. Amen.